

del Palau Marc, sota la presidència de l'Honorable Conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Sr. Joan Gultart, que estava acompanyat pel director general del Patrimoni Cultural, Sr. Eduard Carbonell; l'editor de la publicació, Sr. Antoni Anguela i el director de la revista, Sr. Lluís Calvo.

En els parlaments que es van pronunciar es va fer esment de l'esforç realitzat pel Departament de Cultura per crear aquest òrgan de comunicació que es vol —va dir el conseller— obert a tothom per tal d'aconseguir l'objectiu de facilitar el coneixement i la divulgació del nostre patrimoni etnològic.

Es va comentar que en la matelxa línia de potenciar la interconnexió en l'àmbit de l'estudi del patrimoni etnològic, el Departament també ha creat els fulls Informatius RIDEC (Recerca i Difusió de l'Etnologia Catalana), que alternen la seva aparició semestral amb la nova revista d'Etnologia. En relació al primer número de la revista es va comentar, en la presentació, la inclusió d'un interessant dossier sobre «Cultura i Esport», elaborat des d'una perspectiva clarament Interdisciplinària, en una línia que es vol que estigui ben present en els diferents apartats de la revista; també es va fer esment d'altres aspectes de la nova publicació que s'obria amb un poema visual, emblemàtic per a la publicació, de Joan Brossa: *Beceroles*, signe del diàleg entre tradició i modernitat que la revista vol establir.

Seminari Europeu d'Etnomusicologia. Encontres del Mediterrani

M. Antònia Juan

Del dia 10 al 13 del mes de setembre de 1992 va tenir lloc a El Campello (Alacant) el Seminari d'Etnomusicologia que organitza, per segon any consecutiu, la Direcció General de Promoció Cultural de la Generalitat Valenciana, enguany amb la col·laboració de la Fundació Penya Segat d'El Campello, que amb les seves magnífiques instal·lacions i serveis, i també l'atenció del seu personal, han contribuït de forma molt eficaç al desenvolupament del Seminari en un magnífic entorn vora del mar.

La convocatòria d'aquest Seminari obeeix a una iniciativa compartida entre el Seminari Europeu d'Etnomusicologia i la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència de la Generalitat Valenciana per tal d'oferir una plataforma de diàleg i d'intercanvi d'experiències en el camp de l'etnomusicologia dins d'un marc d'abast europeu. Portugal, França, Finlàndia, el Regne Unit, Bèlgica i els Països Catalans han estat els llocs de procedència dels participants en l'edició d'enguany.

Els temes tractats en la convocatòria del SEEM a València-2 han estat: Tema 1: Contrastos musicals en el Mediterrani:

illes i continents, les costes, les planes interiors i muntanyes (moderadora: Josefina Roma); Tema 2: Relació Text-Música en la cançó llarga o romanç (moderador: Josep Martí); Tema 3: Canvis musicals en la nova música popular (moderador: Jaume Aiats).

La sessió d'obertura del Seminari es va desenvolupar amb el discurs «*Ethnomusicology and the global Mediterranean*» a càrrec del professor Jeremy Montagu, director de la Bate Collection de la Faculty of Music de la Universitat d'Oxford, qui va introduir, d'una forma àmplia i global, el primer dels temes proposats posant l'accent en un Mediterrani que uneix i relaciona les diferents comunitats que hi ha al seu voltant, des d'una perspectiva etno-organològica, tema sobre el qual el professor J. Montagu posseeix una llarga experiència.

La darrera de les sessions de treball es va destinar a la presentació en vídeo de diferents treballs d'interès etnomusical. Vicent Torrent d'Els Tallers de Música Popular va mostrar el vídeo de la presentació a Alacant, el 1989, dels materials enregistrats per la Fonoteca de Ma-

terials Valenciana. Francesc Llop aportà una cinta feta durant un toc de campanes ritual, tema del qual n'és especialista. I finalment, André Marie Despringre va presentar un enregistrament de cants bretons, i un altre sobre la celebració del Carnaval a Cassel i Dunquerque (Flandes).

La nit del dia 11, en el teatre del «poble» Penya Segat, els assistents vam poder fruit d'una sessió de «cant d'estil» valencià en concert, a càrrec de Josep Aparicio i Teresa Segarra amb rondalla de corda i vent, sessió que ha estat valorada de forma molt positiva tant per la qualitat dels intèrprets com per la seva naturalitat i espontaneïtat expressiva en el cant.

En la taula rodona convocada el darrer dia del Seminari se'n va fer una valoració per tal de millorar alguns aspectes concrets d'organització, i es van fer diferents propostes per al SEEM a València-3, que s'havia de fer el 1994, entre les quals es va proposar destinar un dels temes a tractar a algun aspecte específic de les cultures de l'àrea mediterrània, tema que ha estat tractat de manera més genèrica en aquest Seminari i que forma part de la capçalera de la convocatòria SEEM a València. Encontres del Mediterrani.

Potser seria oportú d'informar a tots aquells que no han pogut seguir els seminaris de València de prop, que aquest Seminari neix a partir del moment que es proposa —el 1990— Barcelona com a seu del Seminari Europeu d'Etnomusicologia

(plenari) per a aquest any 1993, amb la intenció de donar un cert impuls a una disciplina que, per circumstàncies diverses, no es troba plenament desenvolupada al sud dels Pirineus. Amb tot, però, si aquesta va ser una primera idea avui veiem necessari de donar continuïtat als seminaris de València més enllà de la data fixada per a Barcelona-93; és per això que es va acordar de programar la propera convocatòria per al setembre de l'any 1994.

L'equip organitzatiu del SEEM a València, format per: Secretaria: M. Antònia Juan; Secretaria Tècnica: Vicent Torrent, Josemi Sánchez i Josep Antoni Collado, i Coordinació amb el Seminari Europeu d'Etnomusicologia: Peter Crowe, d'acord amb la Direcció General de Promoció Cultural, té el propòsit d'anar publicant les comunicacions que es presenten en el Seminari; així, doncs, en aquest Seminari s'ha pogut presentar el volum que recull les comunicacions i els resums de les taules rodones del Seminari que es va fer el mes de setembre de l'any passat a la ciutat de València.

«Visions i imatges de les Valls d'Àneu».

Exposició temporal de l'Ecomuseu de les Valls d'Àneu

Joan Abella i
Jordi Abella

El 15 de juny de 1992, l'Ecomuseu de les Valls d'Àneu va presentar la seva segona exposició temporal en la seva seu de Casa Gasia, Esterri d'Àneu (Pallars Sobirà). Aquesta exposició que portava per títol «Visions i imatges de les Valls d'Àneu» pretenia facilitar la reflexió entorn el passat, el present i el futur d'aquesta contrada pallaresa. Per arribar a aquest objectiu, es van recollir i seleccionar diferents visions i impressions d'alguns dels personatges que, al llarg de la història contemporània, van trepitjar i viure en aquestes valls aneuques, deixant constància escrita o gràfica de les seves observacions.

Aquestes veus ens expliquen detalls que van enriquir la seva mirada i ens mostren les seves opinions sobre la vida d'aquestes muntanyes. Tots ells ens aporten una gran varietat de descripcions i imatges —algunes de les quals es complementen i d'altres es contradueixen— que expressen interpretacions plurals d'una mateixa realitat.

Les Valls d'Àneu han estat vestides històricament per diferents imatges que s'han anat sobreposant, intercanviant i barrejant fins a crear un seguit d'idees que molts cops s'instauren com a determinants i inqüestionables. Totes aquestes façanes, sovint forjades per visions subjectives i ideologies diverses, ens ensenya com

d'una mateixa realitat poden coexistir diferents discursos i narracions. Totes les visions i imatges representades en l'exposició s'han d'entendre com a percepcions subjectives dels seus autors, i més quan ningú d'ells pretén explicar què són les Valls d'Àneu sinó, simplement, parlar sobre les nostres valls. Uns ho faran des de l'òptica del seu entorn quotidià i forà; alguns, comparant diferents contrades de vegades llunyanes i de vegades més properes i hi aporten opinions i reflexions crítiques o de lloança; d'altres, faran descripcions acurades o parcials. Però tots ho faran des de la seva manera de fer i entendre, de veure i interpretar i, també, per què no, des de les seves manies, dèries, desitjos i interessos personals.

No es pretenia, doncs, explicar què són les Valls d'Àneu mitjançant la veu de diferents autors, sinó visualitzar i fer conèixer com alguns viatgers veien o volien veure les nostres valls. La nostra finalitat és oferir al públic diferents percepcions d'Àneu però, sense d'aquesta manera, pretendre establir una jerarquia basada en l'objectivitat, és a dir, basada en el criteri de qui s'aproxima més a la «veritat», ans al contrari, fugim d'aquest raonament entenent que cada visió personal respon a aquella forma de mirar les coses tan pròpia de cada autor. També hem perseguit

facilitar una reflexió col·lectiva i compartida sobre el nostre país.

Els discursos que hem recollit en aquesta exposició es poden simplificar en dues visions generals que es repeteixen, s'alternen i evolucionen continuadament.

1. Tenim, d'una banda, que una gran part dels viatgers i autors que han escrit sobre les valls aneuques es podrien caracteritzar per donar una imatge idíl·lica, bucòlica i fins i tot fantàstica d'aquest indret. Aquí inclouríem tot el seguit de des-

Cartell de l'exposició.

cripcions que exalten l'exuberància del paisatge i de la natura; de la bellesa i solitud intimista dels seus paratges; aquelles que parlen de la seva història plena de comtes guerrers i herois resistents, associats amb les virtuts com el valor i la noblesa; aquelles que exalcen la salut física i moral, el treball i l'alegria dels seus habitants; la antiguitat dels seus costums, de la bellesa i de vegades ingenuïtat de les dones del país i també de la puresa i musicalitat de la seva parla, per esmentar-ne alguns.

2. D'una altra banda, ens trobem un altre grup d'autors que, a diferència dels anteriors adopten en les seves narracions un sentit molt